

Utdrag fra:

«Faren satt på første benk og moren satt på annen og Knoll og Tott på galleri og lo som bare faen»

Scene 2:

- Catrine: Du skal se oss hver søndag når vi drar på biltur
Muttern har fått litt sving på hjemmepermanenten, sitter i forsettet,
diskuterer kvinnesak med fattern, og han kaller det menneskesak
og filosoferer over livet i sin allminnelighet
Så blir de enige om hvor godt de har det
og da veit vi i baksetet at vi ikke slipper unna krigen
og da han flyktet til Sverige, og vi kniser i baksetet
og mor snur seg og sier
Far har nesten sittet på Grini
Og bilen er vaska og bikkja er børsta
og på Sundvollen får vi krokanis, for et er det beste vi vet
Og på overflaten holder vi stilen som en drit lykkelig familie
og inni er vi bare kvalme, for ellers i uka
har muttern krøllspenner og migrene
og fattern magesår og flass
og kjefting og syting er det hele tida
Men det sekke sånn ut hver søndag
når fattern setter klampen i bønn og kneet til muttern i første gear
Utover E18 er muttern kartleser og før vi vet ordet av det
er vi på Krokskogen
- Karl: Jeg er så ulykkelig.
Jeg er midt i en generasjonskonflikt.
Jeg er nøkkelbarn. Drabantbybarn. Fra Stovner.
- Birgit: Det var fem aborter før meg og fem etter.
Mor og far hater hverandre. Og jeg blir dratt mellom de to.
Jeg har fett hår. Dårlige manerer. Og er altfor tjukk.
- Catrine: I hue også, forresten. Jeg ser ikke en dritt uten briller.
har vannskrekk i svømmehallen. Og er veggepyrd på alle fester.
- Birgit: Jeg er strålende fornøyd.
Jeg er ung.
Og det er jeg bare én gang.
Jeg tar ikke stilling.
Jeg føler ikke ansvar.
Og skulle jeg noen gang være så dum å uttale meg om et eller annet ...
- Catrine: Så er det heldigvis noen som stopper henne i tide.
Jeg er helt uforberedt.
Står her og føler meg helt tom.
Veit ikke hva jeg vil med noen ting.
Veit bare hva jeg ikke vil.
Og at jeg har latt meg lure.
- Birgit: Du er din egen lykkens smed.
- Karl: Du kan ikke stole på andre.
- Birgit: De er bare ute etter å ta rotta på deg.

Karl: Så, du får feie for din egen dør.

Birgit: Og mæle din egen kake.

Karl: Så det gjelds å skynde seg til mølla.

Birgit: Så du får først malt. Like barn leker best.

Karl: Og blod er tykkere enn vann.

Catrine: Det kan jo ikke stemme.

Birgit: Man kaster ikke med stein når man sitter i glasshus.

Catrine: Jeg har for lite å gjøre på. Det er det som er feilen.

Ungdoms-
leder. Hoi - hoi - hoi! At ungdomstiden er en opprørstid er helt naturlig. Generasjonskonflikter kjenner vi til fra tidenes morgen. Det gjelds bare å få dyttet dem inn på en masse tåpelige fritidsaktiviteter, så de slipper å tenke.

Catrine: De dummeste tar til takke med bordtennis og frimerkesamling. Så har vi discotequegruppen. Som utgjør størstedelen. Kjør løs med hard rock for full guffe.

Birgit: Den verste nøtten å knekke er den ungdommen som organiserer seg politiske. Men herre gud - de melder seg jo ut igjen.

Karl: Det er forferdelig anstrengende å være politisk radikal i dag, det er det.

Catrine: Ja, jeg holdt i tre uker. Så ble jeg ungdomsleder.

Karl: Det eneste jeg ber om er å få være i fred. Og jeg er drittlei av å høre på alle dem som forstår seg ihjel på mine problemer og sier de hadde det på samme måten selv. Det tror jeg helt sikkert. Spørsmålet er bare - hvorfor sviktet de? Hvorfor gjorde de ikke noe med det?

Birgit: Nei, vi har ingen utdanning som kan brukes til noe. Vi har ikke vært forlovet.

Catrine: Aldri vært gift. Har ikke tenkt å gifte oss heller.

Karl: Vi har ikke vært i militæret. Og vi vil ikke heller. Vi har ingen barn.

Birgit: Vi har aldri vært gravide.

Catrine: Så at vi stiller med semmert erfaringsmateriale er jo helt tydelig. 57 års intense studier om location av kjernefamilien blir jo som bagateller å regne i forhold til reelle livserfaringer. Derfor, mine damer og herrer, har vi sett oss nødsaget til å invitere en typisk kjernefamilie hit til forestillingen i kveld.

Scene 3: (3 dukker: mor, far og barnet bæres inn, plasseres på en benk.)

Møteleder: Ja, kanskje dere vil presentere dere selv?

Moren: Ja. Det er jo ikke da så veldig mye å presentere. - Dette er da ...

Faren: Ja, min kone og jeg synes det er forferdelig hyggelig å komme hit i kveld. Dette stykket skal jo handle om - så vidt jeg har forstått - det er jo klart at familien ...

Moren: Det er ikke det hun vil vite.

Faren: Hva er det hun vil vite da?

Moren: Ja, hun vil vite litt mer om hvordan vi er og sånn ...

Faren: Ja. Jeg er da kontormann ...

Moren: Det er ikke det heller. - Ja, jeg er da moren i denne familien, og da trebarnsmamma. De to eldste ville ikke være med hit i kveld, men vi er forferdelig glade for å være her. Det jeg skal snakke om er vel hvordan jeg opplever det å være mor i vårt samfunn i dag. Mødre har ...

Faren: Vi ble jo enige om at det med samfunnet skulle holdes utenfor.

Moren: Det er uunngåelig det - i dagen debatt.

Faren: Ja-a, men da vil jeg gjerne vite hva det er vi skal snakke om her?

Barnet: Du må spørre dem om et eller annet. Spør om hva som er fars hobby.

Møteleder: Ja, hva er det som er Deres hobby?

Faren: Jeg er - veldig opptatt av - musikk.

Møteleder: Da spiller De kanskje et instrument?

Faren: Nei.

Moren: Ja. Jeg er da mere opptatt av ting som toucher mer innpå litt ...

Møteleder: Ja. Tusen takk. Det tenker jeg holder, jeg. Tusen takk alle sammen.

Scene 4:

TV-vertinne: Godaften. Og velkommen til kveldens sending. Vi starter kveldens sending med 14. episode av «Familien på Brook Mansion». For dem som ikke så 13. episode, som gikk i reprise i dag morges, vil vi gi et kort resyme over det som er hendt til nå. Etter at Davids svigermor er død, blir hennes formue delt mellom de tre sønnene Andrew, Brian og Michael - med kjælenavnet Johnny. Brenda følte seg forsmådd og det var tilløp til dramatik, men det ble unngått ved at David overførte en pantobligasjon pålydende et større beløp. Mye uvennskap og intriger ligger i luften i det vi endelig møter Mary-Ann fra New York, når hun stiger av flyet på Gatwick. Kveldens episode utspiller seg i Average Road, mens ekteparet slapper av foran TV, med kaffe og stikkelsbærterte.